

Arrest

nr. 68 837 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 1 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MAES en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Fatullah. Uw vader werd in 1998 valselijk beschuldigd en zit nog steeds vast in de gevangenis. De persoon die verantwoordelijk is voor de valse klacht is S. O. {..}, een lid van de Awami League. Deze persoon terroriseerde de lokale bevolking van Fatullah. De grond van uw familie werd afgenomen. In 2008 sloot u zich aan bij de politieke partij Jashod. Deze partij ging bij de verkiezingen eind 2008 in coalitie met de Awami League. Omdat u uw vader probeerde vrij te krijgen en uw gronden probeerde terug te winnen werd ook u bedreigd door S. O. {..}. U trok op 5 januari 2010 samen met uw familie naar Jessore. Uw moeder en uw zus wonen daar nog steeds. Op 27 februari 2010 trok u naar Dhaka en van daaruit nam u de bus naar Calcutta. Diezelfde dag nog reisde u verder van Calcutta naar Bombay (Mumbai). Op 28 februari 2010

nam u in Bombay de boot richting Italië. U kwam aan in Italië op 25 maart 2010 en op 27 maart 2010 kwam u naar België.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een bewijs van lidmaatschap van Jashod, een First Information Report over de zaak tegen uw vader, een schoolattest en een medisch document.

B. Motivering

Volgens uw verklaring diende u Bangladesh te verlaten ten gevolge van problemen met S. O. {...} (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze persoon is een lid van de Awami League en diende een valse klacht in tegen uw vader, en daarom zit uw vader al twaalf jaar in de gevangenis. Nadat uw vader in de gevangenis belandde mishandelde S. O. {...} uw familie. Hij pakte jullie grond af en u werd door hem bedreigd omdat u uw vader probeerde vrij te krijgen uit de gevangenis en omdat u uw grond probeerde terug te winnen. Het CGVS (Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verhaal. Wanneer u wordt gevraagd of S. O. {...} op dit moment nog steeds bezig is met dit soort praktijken antwoordt u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U vertelt dat u dit weet omdat u in contact staat met uw zus. Zij staat op haar beurt nog steeds in contact met mensen in Fatullah (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U hoorde haar voor het laatst op 15 mei 2011. Toen vertelde ze u dat S. O. {...} zich nog steeds bezig houdt met deze praktijken. Volgens uw verklaring volgt u uw zaak en de persoon S. O. {...} dus goed op via uw zus die nog in contact staat met mensen uit uw ouderlijk dorp. Het is bevreemdend dat u tijdens uw relaas niet vertelt dat S. O. {...} ondertussen beschuldigd is geweest van allerlei wanpraktijken. Op 6 februari 2011 werd hij zelfs opgepakt en opgesloten en drie dagen later kwam hij vrij op borgtocht. Hij werd dus drie dagen vastgehouden. U bent niet op de hoogte van deze gebeurtenissen rond de persoon van S. O. {...} (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is bevreemdend dat iemand wie vluchtte wegens de praktijken van één persoon niet op de hoogte is van dergelijke ontwikkelingen rond deze persoon. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt antwoordt u dat u niet alle informatie krijgt uit Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat uw zus u op de hoogte houdt van verdere ontwikkelingen. Bovendien is uw gebrek aan kennis over S. O. {...} nog meer merkwaardig omdat deze gebeurtenis uitgebreid aan bod is gekomen in de media in Bangladesh (zie bijlage 1, blauwe map). Bijgevolg hecht het CGVS geen geloof aan uw verhaal dat u Bangladesh moest verlaten ten gevolge van de bedreigingen van S. O. {...}.

Bovendien hebt u geen kennis over uw reisweg. U zegt dat u met een paspoort reisde, maar dat u geen kennis hebt over de details van het paspoort omdat u het paspoort nooit in eigen handen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze kennis is nochtans te verwachten van iemand die met een paspoort reist en voorbij migratiecontroles moet. U kan ook niet veel vertellen over uw bootreis naar Europa. U zegt dat u een boot nam in de haven van Bombay (Mumbai). Wanneer u gevraagd wordt of die haven aan de oceaan ligt of landinwaarts antwoordt u meermaals naast de vraag (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u uiteindelijk gevraagd wordt of Bombay (Mumbai) aan de oceaan ligt, dan kunt u daarop geen antwoord geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Over de boot waarmee u reisde kan u ook geen details geven: u weet niet wat de naam was van de boot, u weet niet onder welke vlag ze vaarde, u weet niet hoeveel stops er waren en u weet niet in welke plaatsen de boot stopte (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Bijgevolg hecht het CGVS geen geloof aan de verklaringen over uw reisweg.

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw schoolattest vertelt niets over uw problemen in Bangladesh. Uw lidmaatschap van Jashod zegt ook niets over uw problemen, integendeel, het is een bewijs dat u lid bent van een partij die in coalitie zit met de huidige regerende partij in Bangladesh, zijnde de Awami League. Het First Information Report over de zaak van uw vader kan evenmin uw problemen staven. Het bewijst enkel dat uw vader in 1998 al dan niet terecht beschuldigd is geweest. En uw medische documenten tonen enkel aan dat u medische problemen hebt. De oorzaak van daarvan is niet te linken aan uw problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht.

2.2. Aan de formele motiveringsplicht is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning of toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In een eerste onderdeel van zijn enig middel bevestigt verzoeker dat hij niet op de hoogte was van de gebeurtenissen rond S. O. Verzoeker stelt niet te beschikken over toegang tot de media die over deze gebeurtenissen rapporteerden. Verzoeker vervolgt dat hij afhankelijk is van het nieuws dat hij verneemt via zijn zus, die op haar beurt nog af en toe contact heeft met de mensen in Fattullah. Het is niet verwonderlijk dat de arrestatie van S. O. hem is ontgaan. Voor de lokale bevolking maakt dit weinig verschil doordat zijn criminele activiteiten gewoon doorgingen via de MP en S. O. drie dagen later al weer vrij was op borgtocht. Verzoeker poneert dat het Commissariaat-generaal daarenboven volledig voorbijgaat aan het feit dat hun moeder was overleden op de dag dat zijn zus belde, wat een ingrijpende familiale gebeurtenis was die meer aandacht genoot. Verzoeker meent ook dat zijn zus onder stress stond. Het enige dat zij hem vertelde was dat S. O. nog steeds zijn praktijken verder zet. Verzoeker merkt op dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Hij heeft nooit gepretendeerd of beweerd alles te weten over de ontwikkelingen die zich voordoen in Fattullah. Verzoeker weet enkel dat S. O. nog steeds zijn criminele activiteiten verder zet en hij niet naar huis kan daar hij een reële vrees

heeft voor zijn leven. De bestreden beslissing motiveert niet afdoende waarom geen geloof gehecht wordt aan het verhaal en schendt volgens verzoeker in die zin de motiveringsplicht.

2.5. Nu het kernelement van verzoekers asielrelaas erin bestaat dat hij problemen heeft met de persoon S. O., mag van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij op de hoogte is van belangrijke ontwikkelingen rond deze persoon, waartoe verzoeker in gebreke blijft. Door in zijn verzoekschrift te stellen dat hij niet beschikt over toegang tot de media die rapporteert over de gebeurtenissen rond S. O. en dat hij afhankelijk is van het nieuws dat hij verneemt via zijn zus, slaagt verzoeker er niet in de motivering in de bestreden beslissing ter zake te ontcrachten. Immers acht de Raad het niet aannemelijk, gelet op het feit dat verzoekers familie zeer ernstig zou zijn geterroriseerd door S. O. (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 5), dat de zus van verzoeker hem niet zou inlichten over de gebeurtenissen omtrent S. O. Dit klemt des te meer nu verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij weet dat de martelpraktijken van S. O. nog steeds plaatsvinden omdat hij naar Bangladesh belde en informatie kreeg van zijn familie (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 6-7). De Raad ziet hoegenaamd niet in dat verzoekers familie hem wel op de hoogte zou brengen van de wantoestanden veroorzaakt door S. O. maar niet van een uitermate gemediatiseerd item als de opsluiting, vrijlating op borg en de vrijspraak van S. O. (administratief dossier, antwoorddocument BD2011-006 S. O., stuk 14). Het betoog van verzoeker dat zijn zus, wanneer hij contact met haar had op 15 mei 2011, mogelijk gestresseerd was omdat die dag hun moeder overleed en zij bijgevolg niets verteld heeft over de voormelde gebeurtenissen, kan evenmin overtuigen. Immers blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat zijn zus hem op 15 mei 2011 belde vanuit Bangladesh met de mededeling dat S. O. nog steeds gronden afpakt van mensen. Deze informatie heeft verzoekers zus verkregen van mensen van Fatullah met wie zij nog steeds contact heeft (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 7). De Raad ziet niet in dat zijn zus wel in staat bleek dergelijke informatie te verschaffen over S. O. en het telefoongesprek naast het overlijden van de moeder bijgevolg ook ging over S. O. maar dat zij niet in staat zou zijn om dan ook de – zoals reeds hoger gesteld – uiterst gemediatiseerde gebeurtenissen inzake de opsluiting, vrijlating op borg en vrijspraak van S. O. te berde te brengen. Verzoekers uitleg overtuigt geenszins. De gebrekkige kennis over de ontwikkelingen rond S. O. die verzoeker aan de dag heeft gelegd, dit terwijl over deze ontwikkelingen uitvoerig bericht werd in de media en terwijl verzoeker verklaarde nog steeds informatie te krijgen van zijn zus in Bangladesh over S. O., doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. De Raad acht de motivering van de bestreden beslissing ter zake dan ook pertinent en draagkrachtig. Waar verzoeker in zijn betoog nog een summier samenvatting geeft van zijn asielrelaas, wijst de Raad erop dat het herhalen van de asielmotieven niet vermog afbreuk te doen aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen, waartoe hij op deze wijze in gebreke blijft.

2.6. In een tweede onderdeel bevestigt verzoeker dat hij nooit een paspoort heeft gehad, dat zijn reisagent voor valse papieren zorgde en dat hij niet gecontroleerd werd aan de grens. Ook bij binnenkomst in Italië werd hij niet gecontroleerd. Hij werd er 's nachts van de boot gelaten en opgevangen door drie mensen. Er was geen migratiecontrole. Verzoeker bevestigt dat hij weinig details kan geven over zijn reisweg en stelt dat de verwerende partij niet gevraagd heeft waarom hij zo weinig details kon geven. Verzoeker betoogt vervolgens dat de commissaris -generaal enkel vaststelt dat hij geen details kan geven, waaruit de commissaris-generaal besluit dat hij geen geloof hecht aan het verhaal. Het gegeven dat verzoeker niet weet of de haven van Mumbai aan de oceaan ligt, dan wel landinwaarts, kan een gebrek aan kennis zijn.

2.7. Waar verzoeker in zijn betoog een summier samenvatting geeft van het door hem voorgehouden asielrelaas wijst de Raad er nogmaals op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe verzoeker, zoals verder blijkt, in gebreke blijft.

De Raad is van oordeel dat van een persoon die uit ernstige vrees voor vervolging zijn land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid dat hij geen nadere verklaringen kon afleggen omtrent zijn reisweg, de details van het paspoort dat hij gebruikte en over de bootreis naar Europa. Uit deze flagrante onwetendheden kan verwerende partij terecht besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van verzoeker over zijn reisweg. Waar verzoeker stelt dat de

verwerende partij zich niet heeft afgevraagd waarom hij geen details kent, wijst de Raad dienaangaande op zijn bespreking onder punt 2.3. waaruit blijkt dat het aan de asielzoeker zelf toekomt om aan te tonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Verzoeker slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.8. In een derde onderdeel betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het gegeven dat S. O. nog steeds zijn criminele praktijken verderzet en als een heel machtig politicus wordt beschouwd. Hij wordt in de media omschreven als een 'godfather' die actief is in de georganiseerde misdaad. Daarenboven blijkt uit het antwoorddocument dat de celstraffen waartoe S. O. veroordeeld was weer ongedaan zijn gemaakt door de 'High Court'. Verzoeker meent dat zijn relaas bevestigd wordt door de situatie in Narayanganj waar S. O. en zijn handlangers aan de macht zijn en de bevolking middels afpersing, het opstrijken van commissiegelden en geweld terroriseren.

2.9. De Raad benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden en dat een loutere verwijzing naar de situatie in het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr. 167.854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in casu niet in slaagt. Zoals uit de bespreking hoger blijkt heeft verzoeker zijn beweerde problemen met S.O. hoegenaamd niet aannemelijk gemaakt. Verder merkt de Raad nogmaals op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.10. In een vierde onderdeel betoogt verzoeker dat de door hem neergelegde documenten wel een begin van bewijs leveren dat hem het voordeel van de twijfel moet verlenen. De lidkaart van verzoeker staat dat hij lid is van dezelfde partij als zijn vader, wat ook verwacht wordt van de zoon van iemand met een hoge positie binnen een partij. Verzoeker legt eveneens een 'First Information Report' voor aangaande de zaak tegen zijn vader dat zijn verhaal staat dat S. O. de persoon is achter de klacht tegen zijn vader. Ook de oorzaak van de medische problemen van verzoeker past in de algemene lijn van wat hij vertelt.

2.11. De Raad merkt op dat er slechts waarde aan stukken kan toegekend worden voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen gelet op de bespreking hoger, in casu geenszins het geval is. De Raad merkt daarnaast op dat uit de stukken die verzoeker heeft voorgelegd ook geenszins de problemen met S. O. blijken. Wat de neergelegde lidkaart betreft merkt de Raad op dat de verwerende partij geenszins betwist dat verzoeker lid is van de partij. Verwerende partij betwist wel dat deze lidkaart de beweerde problemen van verzoeker en zijn familie aantoont. Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in deze vaststelling te weerleggen. De Raad sluit zich aan bij het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen wat het First Information Report betreft. Dit rapport bevestigt dat er een aanklacht werd geformuleerd tegen de vader van verzoeker doch toont geenszins aan dat verzoekers vader reeds twaalf jaar in detentie zit en nog steeds in de gevangenis verblijft. Evenmin blijken uit dit stuk de problemen die verzoeker beweert gekend te hebben met S. O. Het medisch rapport toont evenmin de problemen aan die verzoeker zou hebben gekend. De Raad kan op basis van dit medisch rapport niet achterhalen wat de oorzaak is van de medische problemen die verzoeker kent.

2.12. Op 13 september 2011 heeft verzoeker nog bijkomende stukken aan de Raad overgemaakt. Ter terechtzitting toont verzoeker de originelen van deze stukken. De Raad dient evenwel vast te stellen dat deze stukken – vermoedelijk in de Bengaalse taal gesteld – niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad neemt deze stukken dan ook niet in overweging.

2.13. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker in een vijfde onderdeel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker daartoe geen andere elementen aanhaalt dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van zijn asielaanvraag en onwaarachtig werden bevonden, zodat hij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maakt. Waar verzoeker aldus meent dat de motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus niet dezelfde kan zijn als deze van de weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus, merkt de Raad op dat het feit dat de motivering inzake de weigering van de vluchtelingenstatus gelijklopend is met deze van de subsidiaire bescher-

mingsstatus, niet inhoudt dat de commissaris-generaal niet op goede gronden heeft gemotiveerd omtrent de subsidiaire beschermingsstatus.

Het middel kan niet worden aangenomen.

2.14. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER